

بوی ابر، اگر مقایسه جان است، مائی و سیاه
 قانقدار، اولادها طبیعی اولدنی ایچونه، نوکل
 شوی دیک ایسترم، بوراره صحنه و قایقه هیتانه
 ذوات ایل عالمه، یعنی هر کون گوریلیم آورله هر قدر
 بکوزم، تضاد باعنه ایچونه بونلک طبیعتده فوقه العاده لکار
 کوستریلیب ^{بنا} قوتلهک مبالغه ایله مسه، ضابطه اراهم
 شعی بل، صاف، ایو بوردکی، محبتده کره کندن
 وفاکار بر آمدرکم، امنای بل او قدر نادر دکلر
 کندن ایس، زیناره لطف هوسی ایتمه، زاتاً خیفه
 اولامه و هر دینک کلمه لری ذوقه عالمده بیترتمه و
 نیا علیه یور و طسه اما کهنه قانیق کلامسه بر کج درک
 طبعاً مالک اولدنی ای و رفیه قایسره کی عسی انصافی
 کچر دیک حیات، سیلیب شو ایده مسه، مایلی کوزل
 و کوز لاکنی بیلیر خیرجه بر قانیدرکم برومانه
 قهرمانه لرینک هویضانه معاشق لری کندن سنده عارضی
 و فقط عصبی بر شهوت او یاندر مسه، هله دیکر
 اشخاصه هتیم بر فوقه العاده لری یوقوره، ایته

دیکر استادی اولون دکره؛ او قدره بوته
 مایلی کبر تک، بکوره دونه کلمه اولدنی، کور موزی
 (صحنه لایق) بونلک ^{موز و قوت} دها ^{موز و قوت} بکوزل اما
 رقت سیر لکری وار
 برش دها! بو اثر محصله خیالدر؛ و قوتانی شاعر
 کندی ز لحنده ترکیب ایتمه، بونی شونده اگلامونه یان
 قولاییم، اطه، قزل طور او، خیرگی محالده تصوریده
 ایتمه
 هتده و بر دیک تعریفان و انصافاتی یان یار ان! بونل
 کی کورد نو و قوتان ایله رانر کیده و ادنی اولکده ایتمه
 بصفت ایده و هر اول احوال روحیه و جسمه واردرکم او یاندر
 کت ایتمیور، مثلاً کیم کولیم مرد یونجه هر صحنی قزل اولد
 ایتمه کیم ویا - روحانده آلطم - مثلاً ایل دفعه مایلی
 قندم اولدنی زمان، بویله صیره کرده ترسیم و تعریف شانه
 کیمیت، گرفت، کف طرفولار وار! حالیکه بونلک طوری
 بونلک ^{کف} تعریفده ایله فر، بونلک ایچونه حیات بینه
 کلمه حرکت مقفیر قالیبره و بولف بونلک مایلی ایتمه
 کلمه ایتمه مظهر بولسور، قند سیرگی او یاندر کیم ایتمه کور

بقدری آفتور بر عقده . ثانیاً جو باره و قوتات!
یوقا برده اشاعی هرگون و هر برده اولان شان برده
مشکل . نه کور و نه درک حیات شکر ، فاعله بر دار ،
نه اوله جون ~~خلیقا~~ خلیقا رستلکر ، مظلوملکر . بونکر
بار نه قاراً روسه و قوتاتی تعقیب اتمکده صیقلی کسور
و هیچ بر برده آلامه استه دکن بوسه صیقلی تصاریف
ایستور . دکل که مؤلف قره خیمه سی ، ایجا ر ایندی
اشخاصه میان نموده بونکر قولی بر عقده
زی برات دوشوره کل دره دره قوتایی!
ثانیاً اسباب . مکلف و محض در کل ، فقط حاری ،
یعنی طبیعی ، و عذبه دره . چونکه لدوسی سو سره
او قوتند و روسه و هیچ بر وقت نه ترکیب ایندی هر قوتی
ایله جان صیقلی برده ، صیقلی صیقلی صیقلی
و غرائبی ایله ذهن و حیاتی بره و بره . جنس اسلوب
کاتبه ، کاتب اعززی . بوسه آجه یار مقدمه
هیکسور ~~هیکسور~~ ~~هیکسور~~ و ~~هیکسور~~ و ~~هیکسور~~ اربیان
تدر کیه اشاع اولدی قوتی هرکس قوتی ادبیاتیه ده بوسه

یوقوت بولور خادقنی خفیفده ایما اتمک ایستور
سیدیک حالده بقدر کوهول بر کوهی غایبی
معدود کوروس مؤلف باغیشلامه ، عذبه
جا زده . صیقلی بر آرم کنی برونه قناردر
مهرها اولارده ~~کل~~ هر برونه اولار « او دفعه ی
الحسه و بونی بری بر سر ، یعنی کدره ، سوک ،
تعبه ، والی اصل هر بر شینه ، بلا فیه قولی ایستور
بر طوخی دکل . برده « او دفعه ، آجه دریه و اوزون
بر آجه ایچونه او دفعه ، فرغ ایچونه ؛ او دفعه یا ، عناد
ایچون ؛ او دفعه صیقلی و بعضاً کد صیقلی بر آجه
ایچونه ، آخ بر دینه کله بر آجه ایچونه ؛ او و آو و
تعب ایچونه ؛ آه و آخ ، آسه درونی ایچونه ؛ او
ای ، استفسار ایچونه ایله اولدر خوریا ن ندایه
یوق صیقلی اهرالره او دفعه دکل بالکر سیدیک
سکله اربانزه مضمون بر طوره تعقیبدر . فقط دره
کلی ، اسلوب بیل اوزنجه صیقلی ؛ طوخی و تریه کدره